

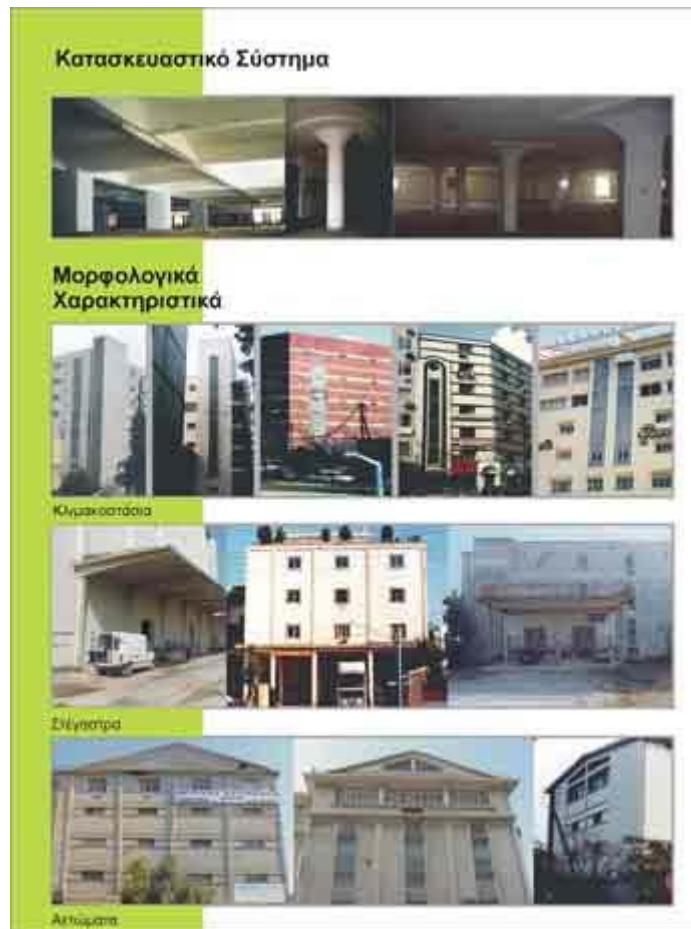
ΟΙ ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σοφία Η. Γκουβούση

Σπύρος Β. Ταβλικός

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η συγκέντρωση των καπναποθηκών στη Θεσσαλονίκη, που συντελέστηκε κυρίως την περίοδο του δεύτερου τετάρτου του 20ου αιώνα, οδήγησε στην εδραίωση της Θεσσαλονίκης σε ένα από τα σημαντικότερα ευρωπαϊκά κέντρα εμπορίας “καπνού εις φύλλα”, με αποτέλεσμα τα κτίρια που στέγαζαν την επεξεργασία και την αποθήκευση των καπνών να καταλαμβάνουν ένα ουσιαστικό κομμάτι της πόλης. Από τη χωροθέτηση των καπναποθηκών στο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης διαπιστώνεται η ύπαρξη 3 περιοχών όπου η συγκέντρωση είναι ιδιαίτερα υψηλή. Πρόκειται για την περιοχή του κέντρου, τη Σταυρούπολη και τα προάστια της Θεσσαλονίκης. Η ανάγνωση των επιμέρους αρχιτεκτονικών στοιχείων των καπναποθηκών αναπτύσσεται σε 5 ενότητες: τον όγκο, την εσωτερική οργάνωση και διάρθρωση των χώρων, την κατασκευαστική λογική, τη μορφολογία και τις χρήσεις που φέρουν σήμερα. Τα παραπάνω διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή. Ολοκληρώνοντας επισημαίνεται ο έντονος προβληματισμός για το μέλλον και την τελική κατάληξη των καπναποθηκών. Η σημερινή τους κατάσταση δεν είναι η καλύτερη δυνατή και δε φανερώνει τίποτα από το ένδοξο παρελθόν τους, ενώ η αρχιτεκτονική τους ιδιαιτερότητα δε δείχνει να συγκινεί στο ελάχιστο τόσο τους ιδιοκτήτες τους όσο και την πλειοψηφία των ανθρώπων που ζουν δίπλα σε αυτά.

Εικ.: Κατασκευαστικό σύστημα και μορφολογικά χαρακτηριστικά των καπναποθηκών.

Σοφία Γκουβούση
αρχιτέκτων μηχανικός Α.Π.Θ.
Σπύρος Β. Ταβλίκος
αρχιτέκτων μηχανικός Α.Π.Θ